

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยพระนคร

บรรณานุกรม

- [1] Kabuki, T. et al. (2000). Characterization of novel antimicrobial compounds from mango (*Mangifera indica* L.) kernel seeds. *Journal of Food Chemistry*, 71, 61-66.
- [2] อรสร สารพันโชติวิทยา. (2539). การวิจัยและพัฒนาการผลิตยาและเครื่องสำอางในประเทศ
ไทย. วิทยานิพนธ์ วท.บ., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- [3] ชิดชนก ชมพุกฤษ. (2543). พืชผักสมุนไพร. (พิมพ์ครั้งที่ 3). สรรพคุณเพื่อการบริโภค.
กรุงเทพฯ : มติชน.
- [4] Anila, L. & Vijayalakshmi, N.R. (2003). Antioxidant action of flavonoids from *Mangifera Indica* and *Embllica officinalis* in hypercholesterolemic rats. *Journal of Food Chemistry*, 83, 569-574.
- [5] กอบรัม สติกุล และคณะ. (2537). ความก้าวหน้าของยาและสมุนไพรด้านจุลชีพ. สมุนไพร
ต้านหนองพยาธิ. กรุงเทพฯ: คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- [6] Soong, Y.Y. & Barlow, P. J. (2005). Isolation and structure elucidation of phenolic compounds from longan (*Dimocarpus longan* Lour.) seed by high-performance liquid chromatography electrospray ionization mass spectrometry. *Journal of Chromatography A*, 1085, 270 - 277.
- [7] สายธาร แก่งอินทร์ และวารวรรณ ค้างน้อย. (2544). การเตรียมโพลีแซคาไรด์จาก เมล็ด
มะขามโดยวิธีพ่นแห้ง. วิทยานิพนธ์ วท.บ., มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- [8] ธารธรรมแก้ว เชื้อเมือง. (2545). สมุนไพรสำคัญที่ควรรู้. (พิมพ์ครั้งที่ 2).
สรรพคุณทางยาของเมล็ดผลไม้. กรุงเทพฯ: กำแก้ว.
- [9] นิจศิริ เรืองรังษี และพยอม ดันดีวัฒน์. (2547). พืชสมุนไพร. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- [10] Soony, Y.Y. & Barlow, P. J. (2004). Antioxidant activity and phenolic content of selected fruit seeds. *Journal of Food Chemistry*, 88, 411 - 417.
- [11] เขาวน ชิโนวัฑฒ์ และ พรรณี ชิโนวัฑฒ์. (2541). ชีววิทยา เล่ม 3. เมล็ด. กรุงเทพฯ: ไสภณการพิมพ์.

- [12] เสนาะ บุญมี. (2523). อนุกรมวิธานของพืชดอก (TAXONOMY OF THE ANGIOSPERMS).
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
วิทยาเขตมหาสารคาม.
- [13] เสนาะ บุญมี. (2525). พฤกษศาสตร์ (BOTANY). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ภาควิชาชีววิทยา คณะ
วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตมหาสารคาม.
- [14] Ritirod T. (1991). Pilot plant production of polysaccharide from tamarind kernel
powder. Ph.D.Thesis, Mahidol University, Thailand.
- [15] Khan, N.A. & Mukherjee, B. D. D. (1995). The polysaccharide in Tamarind seed
kernel. Journal of The Chemistry and Industry, 1413 - 1414.
- [16] ไมตรี สุทธิจิตต์ และคณะ. (2545). . แอนติออกซิเดนท์และสารสำคัญในพืชสมุนไพรไทย.
วารสารเภสัชศาสตร์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ.มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, (1),
254 - 261.
- [17] Kabi , S. (1998). Jacalin : a jackfruit (*Artocarpus heterophyllus*) seed-derived lectin
of versatile applications in immunobiological research. Journal of
Immunological Methods, 212, 193 - 211.
- [18] Soony, Y.Y. & Barlow, P. J. (2006). Quantification of gallic acid and ellagic
Acid from longan (*Dimocarpus longan* Lour.) seed and mango
(*Mangifera indica* L.) kernel and their effects on antioxidant activity.
Journal of Food Chemistry, 97(3), 524 - 530.
- [19] กฤษณ์ บุญอริเทพ. (2545). ฤทธิ์และสมบัติทางชีวเคมีของสารต่อต้านอนุมูลอิสระในสาร
สกัดจากมะม่วงพันธุ์เขียวเสวย. วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- [20] Anila, L. & Vijayalakshmi, N.R. (2003). Antioxidant action of flavonoids from
Mangifera indica and *Embllica officinalis* in hypercholesterolemic rats. Food
Chemistry, 83, 569-574.
- [21] Sairam, K.et al. (2003). Evaluation of anti-diarrhoeal activity in seed extracts of
Mangifera Indica. Journal of Ethnopharmacology, 84, 11-15.
- [22] Maitree, S. et al. (2004). Antidiabetic effect of aqueous extract of seed of
Tamarindus indica in streptozotocin-induced diabetic rats. Journal of
Ethnopharmacology, 92, 85-91.

- [23] Khan, M.R. et al. (2003). Antibacterial activity of *Artocarpus heterophyllus*. Fitoterapia, 74, 501 - 505.
- [24] Lohiya, N.K. et al. (2005). Efficacy trial on the purified compounds of the seeds of *Carica papaya* for male contraception in albino rat. Journal of Reproductive Toxicology, 20, 135 - 148.
- [25] Ton, L. et al. (1998). Antiamoebic and phytochemical screening of some congolese medicinal plants. Journal of Ethnopharmacology, 61, 57 - 65.
- [26] นันทวัน บุญยะประภัสร์ และคณะ. (2547). สมุนไพรที่มีการใช้ในตัวดิเคื้อและผู้ป่วยเอดส์. มะขาม. มังคุด. กรุงเทพฯ: สำนักงานข้อมูลสมุนไพร คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- [27] Chaiyasothi, T. & Reksopha, W. (2004). Effect of some medicinal plants. Special Project for the Degree of B. Sc. (Pharm), Faculty of Pharmacy, Mahidol University, Thailand.
- [28] Surassmo, S. et al. (2004). Antibacterial activity of medicinal plants against methicillin-resistant *Staphylococcus aureus*. The 20th Congress of Federation of Asian Pharmaceutical Associations (FAPA), Bangkok, Thailand.
- [29] ณัฐพันธ์ ดันดินฤพงษ์ และ ตูลาภรณ์ ม่วงแดง. (2543). การพัฒนาสมุนไพรด้านเชื้อ. ม.ป.ท.: โครงการพิเศษ คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- [30] ธวัชชัย เชื้อประไพศิลป์ และคณะ. (2546). ประโยชน์ของผลิตภัณฑ์ธรรมชาติในทางการแพทย์. การประชุมวิชาการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 9, สงขลา: ม.ป.ท.
- [31] Hutadilok, N. (1992). Studies on the effect of mangostin and its derivatives on hyaluronic acid degradation *in vitro*. Songklanakarin Journal of Scienc and Technology, 14 (2), 149-56.
- [32] ภาวิน ผดุงทศ. (2547). แบคทีเรียก่อโรคในอาหาร. สาขาวิชาสัตวแพทยศาสตรานุสา คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่สัตวแพทยสาร, 2, 51-65.
- [33] Hubbert, W. et al. (1996). Food safety and quality assurance: food of animal origin (2nd Ed.). Ames: Iowa State University Press.

- [34] สุมณฑา วัฒนสินธุ์. (2545). จุลชีววิทยาทางอาหาร (Food Microbiology). แบททีเรียที่ทำให้เกิดโรค. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- [35] Logan, N.A. & Turnbull, P.C.B. (2003). *Bacillus* and other aerobic endospore-forming Bacteria. In: Murray, P.R., Barron, E. J., Jorgensen, J.H., Pfaller, M.A., Tenover, R.H. (eds). Manual of Clinical Microbiology. (8th ed.) Washington, D.C.: American Society for Microbiology.
- [36] นงลักษณ์ สุวรรณพินิจ. (2547). แบคทีเรียที่เกี่ยวข้องกับโรค. Non-Diphtheria corynebacteria. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- [37] Beecher, D.J. (2002). The *Bacillus cereus* group. In: Sussman, M. (ed). Molecular Medical Microbiology. London.: Academic Press.
- [38] สุมณฑา วัฒนสินธุ์. (2549). จุลชีววิทยาทางอาหาร (Food Microbiology). แบททีเรียที่ทำให้เกิดโรค.(พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- [39] Oggioni, M. et al. (1998). Recurrent septicemia in an immunocompromised patient due To probiotic strains of *Bacillus subtilis*. Journal of Clinical Microbiology, 36, 325-6.
- [40] ภัทรชัย กิรติสิน. (2549). วิทยาแบคทีเรียการแพทย์ (TEXTBOOK OF MEDICAL BACTERIOLOGY). Gram-Negative Bacilli. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจุลชีววิทยา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล.
- [41] Bopp, C.A. et al. (2003). *Escherichia. Shigella* and *Salmonella*. In : Murray, P.R., Barron, E.J., Jorgensen, J.H., Pfaller, M.A., Tenover, R.H. (eds). Manual of Clinical Microbiology. (8th ed.). Washington: American Society for Microbiology.
- [42] Koneman, E.W. et al. (2005). Color atlas and textbook of diagnostic microbiology. (6th ed.). Philadelphia, Pennsylvania: Lippincott, Williams & Williams.
- [43] Murray, P.R. et al. (2002). Medical Microbiology. (4th ed.). Saint Louis. Missouri: Mosby.
- [44] Nataro, J.P. & Kaper J.B. (1998). Diarrheagenic *E. coli*. Clinical Microbiology Reviews, 11, 142-201.

- [45] Gaastra, W. & Svennerholm A.M. (1996). Colonization factors of human enterotoxigenic *Escherichia coli* (ETEC). Trends in Microbiology. 4 , 444-52.
- [46] Slayes, A.A & Whitt, D.D. (2002). Bacterial pathogenesis: a molecular approach. (2nd ed.). Washington, DC: ASM Press.
- [47] Nataro, J.P. (2002). Diarrheagenic *Escherichia coli*. In: Sussman, M (ed). Molecular Medical Microbiology. London: Academic Press.
- [48] นรีกุล สุรพัฒน์ และคณะ. (บรรณาธิการ). (2526). จุลชีววิทยาทางการแพทย์ (MEDICAL MICROBIOLOGY). แลโรบิคแบซิลไลแกรมลบ 1. กรุงเทพฯ: กรุงเทพฯเวชสาร.
- [49] Raj, P. (1993). Pathogenesis and laboratory diagnosis of *Escherichia coli*-associated Enteritis. Clinical Microbiology Newsletter. 15, 89-93.
- [50] Hicks, S., Candy, D.C.A. & Phillips, A.D. (1996). Adhesion of enteroaggregative *Escherichia coli* to pediatric intestinal mucosa in vitro. Infections Immunology. 64, 4751-60.
- [51] Eisenstein, B.I. & Zaleznik, D.F. (2000). Enterobacteriaceae. In: Mandell, G.L., Bennett, J.E. Dolin, R. (eds). Principles and Practice of Infectious Diseases. (5th ed.). Philadelphia. Pennsylvania: Churchill Livingstone.
- [52] Livermore, D.M. (1995). β -lactamase in laboratory and clinical resistance. Clinical Microbiology Reviews, 8 , 557-84.
- [53] Lorber, B. (2000). *Listeria monocytogenes*. In : Mandell GL, Bennett, J.E., Dolin, R. (eds). Principles and Practice of Infectious Diseases. (5th ed.) Philadelphia, Pennsylvania: Churchill Livingstone .
- [53] Brooks, G.F. et al. (2003). Medical Microbiology. (23rd ed.). New York: The McGraw-Hill Companies
- [54] สุมาลี เหลืองสกุล. (2543). คู่มือปฏิบัติการจุลชีววิทยาทางอาหาร. กรุงเทพฯ: ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [55] Bille, J., Rocourt, J. & Swaminathan, B. (2003). *Listeria* and *Erysipelothrix*. In : Murray, P.R., Barron, E.J. Jorgensen, J.H., Pfaller, M.A., Tenover, R.H. Manual of Clinical Microbiology. (8th ed.). Washington. D.C: American Society for Microbiology.

- [56] Nieman, R.E. & Lorber, B. (1980). Listeriosis in adults, a changing pattern: report of eight cases and a review of the literature. 1968-1978. Reviews of Infections Diseases. 207-27.
- [57] Farber, J.M. & Peterkin, P.I. (1991). *Listeria monocytogenes*, a food borne pathogens. Medical Microbiology. London, U. K: Academic Press.
- [58] Hof, H., Nichterlein, T. & Kretschmar, M. (1997). Management of listeriosis. Clinical Microbiology Reviews.
- [59] Troxler, R. et al. (2000). Natural antibiotic susceptibility of *Listeria* species : *L. grayi*, *L. innocua*, *L. ivanovii*, *L. monocytogenes*, *L. seeligeri* and *L. weishimeri* strains. Clinical Microbiol Infection, 6 , 525-35.
- [60] Brooks, G.F., Butel, J.S. & Morse, S.A. (2003). Medical Microbiology. (23rd ed.). New York: The McGraw-Hill Companies.
- [61] Miller, S.I. (2000). Pegues DA. *Salmonella* species, including *Salmonella* Typhi. In : Mandell, G.L., Bennett, J.E. Dolin, R. (eds). Principles and Practice of Infection Diseases. (5th ed.). Philadelphia, Pennsylvania:Churchill Livingstone.
- [62] Eisenstein, B.I. & Zaleznik, D.F. (2000). Enterobacteriaceae. In : Mandell, G.L., Bennett, J.E., Dolin, R (eds). Principles and Practice of Infectious Diseases. (5thed.). Philadelphia. Pennsylvania: Churchill Livingstone.
- [63] อรุณ ป่าตระกูลนนท์ และคณะ. (2545). การสำรวจเชื้อโรคอาหารเป็นพิษในอุจจาระของพนักงานในโรงงานผลิตอาหารแช่แข็ง. ใน เอกสารประกอบการประชุมวิชาการ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ครั้งที่ 3 วันที่ 15-16 พฤษภาคม 2545. กรุงเทพฯ: ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น.
- [64] Sack, R.B. et al. (1997). Antimicrobial resistance in organisms causing diarrheal Diseases. Clinical Infections Diseases, 24 (Suppl.1), S 102-5.
- [65] Rowe, B., Ward, L.R. & Threlfall, E.J. (1997). Multi-drug resistant *Salmonella* Typhi: a Worldwide epidemic. Clinical Infections Diseases, 24 (1), S 106-9.
- [66] Griffin, P.M. (1995). *Escherichia coli* O157: H7 and other entero-hemorrhagic *Escherichia coli*. New York.: Reven Press.

- [67] Nakashima, A.K., McCarthy, A. & Martone, W.J. (1987). Epidemic septic arthritis caused By *Serratia marcescens* and associated with benzalkonium chloride antiseptic. Journal Clinical Microbiology, 25, 104-148.
- [68] Aucken, H.M. & Pitt, T.L. (1998). Antibiotic resistance and putative virulence factors of *Serratia marcescens* with respect to O and K serotypes. Journal Medical Microbiology, 47, 1097-104.
- [69] DuPont, H.L., Levine, M.M. & Hornick, R.B. (1989). Inoculum size in shigellosis and implications for expected mode of transmission. Journal of Infections Diseases, 159, 1126.
- [70] อรุณ บำรุงตระกูลนนท์ และคณะ. (2540). แบบแผนการดื้อยาและค่าความเข้มข้นต่ำสุดของสารต้านจุลชีพในการยับยั้งการเจริญเติบโตต่อเชื้อ *Shigella* spp. ในประเทศไทย. วารสารเกษตรศาสตร์ (วิทย์), 31, 294-296.
- [71] Murray, B.E. (1986). Resistance of *Shigella*, *Salmonella* and other selected enteric pathogens to antimicrobial agents. Reviews of Infections diseases, 8, S172.
- [72] มณฑล เลิศคณาวนิชกุล, พงศ์พันธ์ พงศ์พินิตานนท์ และ สุชาดา อัครสุด. (2548). Study on adverse effectiveness of Lactic Acid Bacteria against Methicillin resistant *Staphylococcus aureus*. วารสารเทคนิคการแพทย์และกายภาพบำบัด. 17 (3), 47 - 55.
- [73] จันทร์เพ็ญ วิวัฒน์ และคณะ. (2534). เภสัชจุลชีววิทยา. แบคทีเรียก่อโรค. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต. ภาควิชาจุลชีววิทยา คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- [74] NNIS (2004). NNIS System report, data summary from January 1992 through June 181 - 189. 2004, issued October 2004. American Journal Infection Control, 51, 565-567.
- [75] Tiemersma, E.W. et al. (2004). Methicillin-Resistant *Staphylococcus aureus* in Europe.1999-2002. Emerging infectious Diseases, 10, 1627-1634.
- [76] Song, J.H. et al. (2004). High prevalence of Antimicrobial Resistance among Clinical *Streptococcus pneumoniae* Isolates in Asia (an ANSORP Study). Antimicrobial Agents and Chemotherapy, 48, 2101-2107.

- [77] Trakulsomboon, S. et al. (2001). First Report of Methicillin-Resistant *Staphylococcus aureus* with Reduced Susceptibility to Vancomycin in Thailand. Journal Clinical Microbiology, 39(2), 591-595.
- [78] ศูนย์เฝ้าระวังเชื้อดื้อยาต้านจุลชีพแห่งชาติ. (ไม่ปรากฏวันที่ เดือน ปีที่เผยแพร่).
กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์. สืบค้นวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2550 จาก:
<http://narst.dmsc.moph.go.th>
- [79] สุภาพร ล้ำเลิศชน.(2548). เอกสารประกอบการสอน รายวิชาจุลชีววิทยาทางการแพทย์และภูมิคุ้มกัน 2 (Medical Microbiology and Immunology). พิษณุโลก:
ภาควิชาจุลชีววิทยาและปรสิตวิทยา คณะวิทยาศาสตร์การแพทย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- [80] Schreckenberger, P.C. et al. (2003). *Acinetobacter, Achromobacter, Chryseobacterium, Moraxella* and other nonfermentative gram-negative rods. In: Murray, P.R., Barron, E.J., Jorgensen, J.H., Pfaller, M.A., Tenover, R.H. (eds). Manual of Clinical Microbiology. (8th ed.). Washington, D.C. American Society For Microbiology, 749-79.
- [81] Allen, D.M. & Hartman, B.J. (2000). *Acinetobacter* species. In: Mandell, G.L., Bennett, Principles and Practice of Infections Diseases. (5th ed.). Philadelphia, Pennsylvania: Churchill Livingstone.2339-44.
- [82] Bergogne-Berezin, E. & Towner, K.J. (1996). *Acinetobacter* spp. as nosocomial Pathogens. microbiological, clinical and epidemiological features. n.p.: n.p.
- [83] จาริตา ม่วงทอง. (2544). การศึกษาองค์ประกอบทางเคมีและฤทธิ์ยับยั้งต่อแบคทีเรียบางชนิดของดอกเข็ม *Ixora cocacinea* Linn. วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- [84] Sandel, M, & Mckillip, J.(2004). Virulence and recovery of *Staphylococcus aureus* relevant to the food Industry using improvements on traditional approach Food Control. 15, 5-10.
- [85] Patti, J.M. et al. (2001). An acquired and a native penicillin-binding protein Cooperate in building the cell wall of drug-resistant staphylococci. Proceedings of the National Academy of Sciences. 98, 10886-10891.

- [86] Tenover, F.C., Biddle, J.W. & Lancaster, M.V. (1987). Increasing resistance to vancomycin and other glycopeptides in *Staphylococcus aureus*. Emergency Infection Diseases, 7, 327-32.
- [87] Pollack, M. (2000). *Pseudomonas aeruginosa*. In: Mandell, G.L., Bennett, J.E., Dolin, R. (eds). Principles and Practice of Infectious Diseases. (5th ed.) Philadelphia. Pennsylvania: Churchill Livingstone.
- [88] Rello, J. et al. (1996). Evaluation of outcome for intubated patients with pneumonia Due to *Pseudomonas aeruginosa*. Clinical Infection Diseases, 23 , 973-8.
- [89] Brewer, S.C. et al. (1996). Ventilator-associated pneumonia due to *Pseudomonas aeruginosa*. Chest, 109, 1019-29.
- [90] Hancock, R.E. (1998). Resistance mechanisms in *Pseudomonas aeruginosa* and other Non-fermentative gram-negative bacteria. Clinical Infection Diseases , 27 (1), S93-9.
- [91] Livermore, D.M. (2002). Multiple mechanisms of antimicrobial resistance in *Pseudomonas aeruginos* : our worst night-mare. Clinical Infection Diseases, 34, 634-40.
- [92] Livermore,D.M.(1996). Interplay of impermeability and chromosomal β – lactamase Activity in imipenem-resistant *Pseudomonas aeruginosa*. Antimicrobial Agents Chemother, 40, 2046-8.
- [93] Nakae, T. (1997). Multiantibiotic resistance caused by active drug extrusion in *Pseudomonas aeruginosa* and other non-fermentative gram-negative bacteria. Microbiology, 13, 273-84.
- [94] Pai, H. et al. (2001). Carbapenem resistance mechanisms in *Pseudomonas aeruginosa* Clinical isolates. Antimicrobial Agents Chemother, 45, 480-4.
- [95] Bell, S.M., Pham, J.N. & Lanzarone, J.Y.M. (1985). Mutation of *Pseudomonas aeruginosa* to piperacillin resistance mediated by β – lactamase production. Antimicrobial Chemother, 15, 665-70.

- [96] Watson, D.A., Musher, D.M. & Verhoef, J. (1995). Pneumococcal virulence factors and Host immune responses to them. Eur, Journal Clinical Microbiology Infection Diseases, 14, 479-90.
- [97] ครรชิต ลิ้มปกาญจนารัตน์. (2005). ประสิทธิภาพของวัคซีน Nine-valent pneumococcal conjugate (9 PCV) ต่ออาการปอดบวมและอาการรุนแรงจาก *St. pneumoniae* ผลการวิจัยเชิงทดลองจากประเทศแอมเมเบีย. Weekly Epidemiological Surveillance Report, 36, 239-240.
- [98] Song, J.H. et al. (1999). Spread of drug-resistant *Streptococcus pneumoniae* in Asian countries: Asian Network for Surveillance of Resistant Pathogens (ANSORP) Study. Clinical Infection Diseases, 28, 1206-1211.
- [99] Murray, P.R. et al. (2002). Medical Microbiology. (4th ed.). Saint Louis, Missouri: Mosby.
- [100] Young, I.S. & Woodside, J.V. (2001). Antioxidants in health and disease. Journal of Clinical Pathology, 54, 176 - 86.
- [101] ชัยวัฒน์ ต่อสกุลแก้ว. (บรรณาธิการ). (2536). หลักการทางพิษวิทยา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ภาควิชาสรีรวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. 115 - 117.
- [102] สุพัตรา ประศุพัฒนา และ วงศ์วิวัฒน์ ทศนียกุล. (2547). คุณสมบัติด้านออกซิเดชัน ของพืชและน้ำหมักชีวภาพ. วารสารพิษวิทยาไทย, 12 - 21.
- [103] Halliwell, B., Gutteridge J.M.C. & Cross CE. (2000). " Free radicals, antioxidant and human disease : Where are we now? " Journal Laboratory Clinical Medical, 119 (6) 598-620.
- [104] Bagchi, D. et al. (2000). Free radicals and grape seed proanthocyanidin extract: importance in human health and disease prevention. Journal of Toxicology, 148, 187 - 197.
- [105] Peterson, J. & Dwyer, J. (1998). Flavonoids: dietary occurrence and biochemical activity. Journal of Nutrition Research, 18(12), 1995 – 2018.
- [106] Okuda, T. (1997). Phenolic antioxidants. In Hiramatsu, M., Yoshikawa, T., & Inoue, M. (Eds.), Food and free radicals (31-48). New York: Plenum Press.

- [107] อธิภา จารุโชติภมม. (2548). พืชสมุนไพรที่มีฤทธิ์ต้านออกซิแดนซ์ ป้องกันโรคและชะลอความแก่. มหาสารคาม: คณะเภสัชและวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- [108] นราภรณ์ ฐานโชติพันธ์. (2545). ว่านชักมดลูก. จุลสารข้อมูลสมุนไพร, 19 (3).
- [109] ศรันยา เจียจันทร์พงษ์. (2539). อาหารสุขภาพ: มะเขือ. อาหารและสุขภาพ, 9 (60), 66-67.
- [110] สุพักตร์ พ่วงบางโพ. (2545). การตรวจหาฤทธิ์และสมบัติทางชีวเคมีของสารต้านอนุมูลอิสระในพืชผักพื้นบ้านที่พบในประเทศไทย. พิษณุโลก: ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์การแพทย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- [111] Andreu, G.P. et al. (2005). *Mangifera Indica* L. extract (vimang) Inhibits Fe²⁺ citrate-induced lipoperoxidation in isolated rat liver in to chondria. Pharmacological Research, 51, 427-435.
- [112] Kondo, S. et al. (2005). Preharvest antioxidant activities of tropical fruit and the effect of Low temperature storage on antioxidants and jasmonates. Postharvest Biology and Technology, 36, 309-318.
- [113] Garrido, G. et al. (2004). In vivo and in vitro anti-inflammatory activity of *Mangifera Indica* L. extract (Vimany®). Pharmacological Research, 50, 143-149.
- [114] Schieber, A., Ullrich, W., & Carle, R. (2000). Characterization of polyphenols in mango Puree concentrate by HPLC with diode array and mass spectrometric detection. Innovative Food Science & Emerging Technologies, 1, 161-166.
- [115] คณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ สาขาวิทยาศาสตร์เคมีและเภสัช มหาวิทยาลัยขอนแก่นและสมาคมสมุนไพรแห่งประเทศไทย ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม. (2540) รายงานการสัมมนาทางวิชาการเรื่อง "สมุนไพรไทย" ณ โรงแรมเจริญธานีปรีณเซส จังหวัดขอนแก่น. ขอนแก่น: ม.ป.พ.
- [116] Halliwell, B. & Gutteridge, J. (1995). Free radicals in antioxidants in biology and medicine. (2nd ed.). London: Clarendon Press.

- [117] krinsky,N.I.(1992). "Mechanism of action of biological antioxidants
Proc. Soc. Exp. 200, 248-254.
- [118] Jacob, R. A. & Burri, B.J. (1996). Oxidative damage and defense. American Journal Clinical Nutrition, 63, 9855-9905.
- [119] Niki, E. (1997). Free radicals in chemistry and biochemistry. In Hiramatsu, M., Yoshikawa, T. & Inoue, M. (eds). Food and free radicals New York: Plenum Press. 1-11.
- [120] Fraga, C.G. et al. (1990). Oxidative damage to DNA during aging. 8-hydroxyl-2-guanosine in rat organ DNA and urine Proc Natl Acad Sci,87, 4533-4537.
- [121] บุหรัน พันธุ์สุวรรณค์. (2545). การศึกษาฤทธิ์ต่อต้านอนุมูลอิสระในผักข่าเลือด. วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก.
- [122] แก้ว กังสดาลอำไพ. (2537). หลักเบื้องต้นประยุกต์อาหารและโภชนาการ. พิษวิทยา, 84, 203 - 220.
- [123] ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์. (2548). เอกสารประกอบการสอน วิชาวิทยาศาสตร์ระดับโมเลกุลเบื้องต้น. พิษณุโลก: ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- [124] วงศ์วิวัฒน์ ทัศนียกุล และคณะ. (2548). สารพิษวิทยา จากพื้นฐานสู่ข้างเตียงผู้ป่วย (ESSENTIAL TOXICOLOGY : From Basic to Patient Bedside) (พิมพ์ครั้งที่ 2). ขอนแก่น: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 18-31.
- [125] Kaur, S. et al. (2002). The in vitro antimutagenic activity of Triphala-an Indian herbal drug. Journal of Food and Chemical Toxicology, 40, 527 – 534.
- [126] Negi, P.S. et al. (2003). Antioxidant and antimutagenic activities of pomegranate peel extracts. Journal of Food Chemistry, 80, 393 - 397.
- [127] Huei, L. & Jung-Yaw, L. (1988). Antimutagenic activity of extracts from anticancer drugs in Chinese medicine, Mutation Research, 204, 229-234.
- [128] อมรศรี ชาญปรีชากุล และคณะ. (2543). การต้านสารก่อกลายพันธุ์ของสารสกัดน้ำจากพืชสมุนไพรชนิดที่สามารถนำมาปรุงเป็นเครื่องดื่ม. รวมบทความงานวิจัย การแพทย์แผนไทยและทิศทางการวิจัยในอนาคต สถาบันการแพทย์แผนไทย, 109.

- [129] Surangk, D. Boonsong, T. & Tocharus, J. (2000). Antimutagenicity of Thai indigenous vegetable plants in northern Thailand. Master thesis, Department of Biochemistry, Faculty of Medicine, Naresuan University. Phitsanulok.
- [130] Sacchetti, G. et al. (2005). Comparative evaluation of 11 essential oils of different origin as functional antioxidants, antiradicals and antimicrobials in foods. Journal of Food Chemistry, 91, 612 – 623.
- [131] Maron, D.M. & Ames, A.B. (1982). Revised methods for the Salmonella mutagenicity test. Mutation Research, USA:University of California, Berkeley. CA 94720.
- [132] Kahkonen, M.P. et al. (1999). Antioxidant activity of plant extract containing Phenolic compounds. Journal of Agricultural and Food Chemistry, 47, 3954-3962.
- [133] Sacchetti, G. et al. (2005). Comparative evaluation of 11 essential oils of different origin as functional antioxidants, antiradicals and antimicrobials in foods. Journal of Food Chemistry, 91, 612 – 623.
- [134] Nester, et al. (2004). Antimicrobial medications. In Microbiology: A human Perspective (4th ed.). Boston : Mc GrawHill. 519.
- [135] De Serres, F. J. & Shelby, M.D. (1979). Recommendation on date production and analysis Using the *Salmonella* /microsome mutagenic assay. Mutaion Research, 64, 159-165.
- [136] วันดี กฤษณพันธ์. (2538). สมุนไพรพืชมงคล. องค์ประกอบทางเคมีที่สำคัญในพืชสมุนไพร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- [137] ประดิษฐ์ มีสุข. (2538). คู่มือปฏิบัติการเคมีอินทรีย์และชีวเคมีเบื้องต้น. การสกัดด้วยตัวทำละลาย. (พิมพ์ครั้งที่ 3). ม.ป.ท.: ภาควิชาเคมีและคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้. 43.

- [138] Maitree, S., Pitchaon, M. & Rungnaphar, P. (2005). Assessment of phenolic content and free radical-scaxenging capacity of some Thai indigenous plants. Department of Product Development, Faculty of Agro-Industry, Kasetsart University, Thailand.
- [139] Zheng, W. & Wang, S. (2001). Antioxidant activity and phenolic composition in selected herbs. Journal of Agricultural and Food Chemistry, 49, 5165-5170.
- [140] Dorman, H.J.D. et al. (2003). Antioxidant properties and composition of aqueous extracts from Mentha species, hybrids. Varieties and cultivars. Journal of Agricultural and Food Chemistry, 51, 4563-4569.
- [141] Dorman, H.J.D. et al. (2004). Antioxidant properties of aqueous extracts from selected Lamiaceae species grown in Turkey. Journal of Agricultural and Food Chemistry, 52, 762-770.
- [142] Damien Dorman, H.J. & Hiltunen, R. (2007). Antioxidant activity extracts from selected culinary herbs and spices. Journal of Agricultural and Food Chemistry.
- [143] บังอร ศรีพานิชกุลชัย. (2538). การศึกษาฤทธิ์กลายพันธุ์และฤทธิ์ต้านการกลายพันธุ์ของพืชสมุนไพร. ในรายงานการวิจัยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. ม.ป.ท.: ม.ป.พ.
- [144] De Flora, S. & Ramel, C. (1988). Mechanisms of inhibitors of mutagenesis and carcinogenesis, classification and overview. Mutation. Research, 202, 285-306.
- [145] Inoue, T., Morita, K. & Kafa, T. (1981). Purification and properties of a plant desmutagenic factor for the nutagenic principle of Tryptophan pyrolysate. agric. Biology Chemistry., 45, 345-353.
- [146] Hargraues, W.A. (1987). Mutagens in cooked foods. In Hath cock, Journal Nutritional Toxicology. Academic, 1987, 157-171.

- [147] Kusamran Wannee, R., Tepsuwan, A. & Kupradinun, P. (1998). Antimutagenic and anticarcinogenic potentials of some Thai vegetables. Biochemistry and Chemical Carcinogenesis Section. Research Division, National cancer Institute, Bangkok, Thailand

